

[Forsvarsministeren.]

at dette Materiel er saa lidet værd, at det ikke vilde kunne berede mig hverken nogen Betyggelse eller nogen Tilfredsstillelse. Det ærede Medlem kom endvidere ind paa Udtalelser af Statsministeren om, med hvilken Motivering vi var med til at yde Bevillinger til Militæranskaffelser under Krigen. Jeg tror, jeg vil vente med at komme ind paa en Diskussion om dette Spørgsmaal ligesom paa en Diskussion med Venstre om Flaadens Tilstand; vi vil sikkert faa rig Lejlighed til at drøfte disse Spørgsmaal, naar Militærløvene kommer til første Behandling her i Tinget.

Jeg anbefaler det Forslag, der her er forelagt. Jeg ser altsaa, at ikke alene de Konservative vil gaa mod det, men at Venstre bebuder at ville indtage det samme Standpunkt: Tilpasning, Nedsækering paa alle Omraader, kun paa eet Omraade skal der ikke spares, nemlig med Hensyn til Kanoner og Rekylgeværer. Det er dog altid et Udbytte af Forhandlingen her i Dag.

Hauch: Den højtærede Forsvarsministers Udtalelser giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg ønsker dog at fremhæve, at det, der er Tale om her, er Anskaffelse af Materiel til det Mandskab, vi har i Kraft af Forsvarslovene af 1922. Naar vi har haft Lejlighed til at se, hvordan det er gaaet for Flaadens Vedkommende — det var det, jeg henpegede paa —, saa maa den højtærede Minister ikke være forundret over, at naar man begynder at formidske Forudsætningerne, som de forelaa, da Loven blev vedtaget, gennem en Nedsættelse af Beløbene til Fremskaffelse af Materiel, finder vi det berettiget at nære Frygt for, at man for Hærens Vedkommende vil naa til en lignende Tilstand som den, der hersker for Flaadens. Det er den saglige Begrundelse fra vor Side, og den er saa stærk, at det i denne Forbindelse ikke har Interesse at sammenstille den med andre Forhold. Det, det kommer an paa i denne Forbindelse, er, hvad der er Brug for og fornuftigvis maa være Brug for i Henhold til den Ordning, som Rigsdagen har vedtaget.

Endelig maa jeg henlede den højtærede Forsvarsministers Opmærksomhed paa, at det utvivlsomt var en Huskefejl fra Ministerens Side, naar Ministeren stadig nævnte, at Teknisk Korps i Fjor havde erklæret, at der kunde indvindes noget over 10 pCt. Det var ikke noget over 10 pCt., men noget over 7 pCt., højtærede Hr. Forsvarsminister; det staar i den Skrivelse, som blev tilstillet

Landstingsudvalget i Fjor, og som findes gengivet i Rigsdagstidende for 1929—30, Tillæg B. Sp. 731. Det gør dog en ikke uvæsentlig Forskel.

I øvrigt maa jeg være enig med den højtærede Forsvarsminister i, at den almindelige Militærdebat vil det være naturligere, at vi henlægger til det Tidspunkt, da vi, i Løbet af nogle, jeg tør ikke sige Dage, men i hvert Fald nogle faa Uger, maa forvente at have det store Forslag til Behandling her i Tinget.

Ellinger: Jeg skal indskrænke mig til den Bemærkning til den højtærede Forsvarsminister, at man jo lige saa lidt som Jens Busk i sin Tid kan benægte Fakta, og Fakta er, at det Krigsberedskab, vi havde under Krigen, to Gange holdt os udenfor Krigen. Nu siger Ministeren, at det var ikke det, vi havde i 1914. Dertil vil jeg svare, at vi havde et ganske godt Krigsberedskab i 1914, men selvfølgelig intet i Sammenligning med det, som den daværende Forsvarsminister, ogsaa ved Socialdemokratiets Hjælp, var i Stand til at skaffe Landet, saaledes at vi blev holdt udenfor Krigen disse to Gange. Dette er en oplagt Ting, og det skyldes Beslutninger, som Rigsdagen traf, idet den fulgte den daværende Forsvarsminister paa Grund af den Alvor, der den Gang var over Rigsdagsforhandlingerne, under Indtrykket af den alvorlige Situation ude omkring os. Bagefter er det, man saa let bliver letsindig igen, man synes, Uvejret er drevet over. Men det ser vi jo dog alle klart, at Muligheden for Uvejre stadig er til Stede.

At den højtærede Forsvarsminister vil vente med at komme ind paa Statsministerens ligeledes under den alvorlige Situation og under Ansvar i sin Tid fremsatte Forsvar for, hvad der den Gang skete til Betyggelse af Landets Neutralitet, det kan jeg meget godt forstaa.

Forsvarsministeren (*L. Rasmussen*):

Den ærede sidste Taler har Ret i, at under den militære Ordning, vi havde i 1914, Militærordningen af 1909, blev vi holdt udenfor Krigen, men det ærede Medlem kan dog neppe være uvidende om, at det Land af alle europæiske Lande, hvor Militæret var i den daarligste Forfatning, var Danmark, men at Lande med et veludviklet Militærvæsen, langt, langt kraftigere udstyret end Danmarks, blev hvirvlet ind i Krigen. Ja, jeg drives til at sige et Par Ord, skønt jeg ikke vilde ind paa nogen